

god Revision skulde være nødvendig at vedtage den Lov, som her foreligger, vil altsaa ikke holde Stik. Endelig har det ærede Mindretal henviist til, at Pønningssloven om 5 Aar skal undergives en Revision; men i denne Henseende skal jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det da forekommer mig ganske naturligt, at man følger Udvalgets Fleertal i de 2 til 3 Aar, der ere tilbage, indtil Revisionen skal foregaae, ved indtil den Tid at forsøge Assistancessummerne, idet vi da ved den almindelige Revision af Loven kunne see, om det er nødvendigt at forsøge Contoirernes Antal; det er langt mere naturligt og hensigtsmæssigt end nu at forsøge Contoirernes Antal med et til under den Forudsætning, at man kunde tænke sig Muligheden af at kunne reducere det senere ved Revisionen; thi det er et forfængeligt Haab, og Erfaringen maa ogsaa have lært os, hvor urimeligt det vilde være at troe derpaa. Den ærede Rigsdagsmand veed desuden meget godt, at dersom denne Revision ikke fører til noget Resultat, hvorom alle tre Dele af den lovgivende Magt ere enige, saa har en Beslutning af dette Thing Intet at betyde, saa bliver Contoiret ved at bestaae, selv naar de to Dele af den lovgivende Magt ere enige i, at Reductionen skal finde Sted, men den tredie Deel, og jeg tænker her navnlig paa Regjeringen — ikke vil det, saa vil det blive ved det nu Bestaaende. Derimod vil man ved Revisionen let kunne komme til en Forhøielse; naar man kom til den Erkjendelse, at et Contoir til er nødvendigt, vil man let kunne komme dertil. Den ærede Rigsdagsmand vilde heller ikke lade det gjælde, hvad jeg ansøgte om, at den almindelige Forudsætning, hvorfra man gik ud for at indrømme høiere Lønning, var, at der saantidig skulde skee en Reduction i alle de faste Embeders Antal; han meente, at naar man fandt, at Arbeidet burde lønnes høiere, burde det skee, uden Hensyn til, om der fandt nogen saadan Reduction Sted. Men jeg maa dog gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at de to Ting staae i uadskillelig Forbindelse med hinanden; thi naar man reducerer Arbeidernes Antal, saa forsøger man Arbeidet for hver Enkelt af dem, der blive tilbage, og paa Grund

af, at man indfaae, at man ved Reductionen forsøge Arbeidet noget for dem, der bleve tilbage, fandt man det nødvendigt at give dem en høiere Løn; men Loven var ikke gaaet til at hve dem en høiere Løn — maaskee paa nogle Undtagelser nær — hvis man ikke ved Siden deraf havde reduceret Posternes Antal, og paa samme Tid erkjendte, at man ved at gjøre det fordrede mere Arbeide af dem, der bleve tilbage, og derfor ogsaa maatte betale dem noget Mere — det Eine er i fuldstændig Sammenhæng med det Andet.

Med Hensyn til Sagens Bestaafenhed skal jeg iøvrigt bemærke, at de Udgifter, som Lovudkastet vil medføre, ere opførte paa Finantsloven med 3,010 Rb., og Udvalget foreslaaer at bevilge 2,000 Rb. igjennem Assistancessummen. Naar man nu seer bort fra den faste Ansættelse af en Contoirchef og en Fuldmægtig, som indeholdes i Regjeringens Udcast, saa er det Tilskud, vi ville indrømme, to Trediedeel af den forlangte Sum. Naar man nu har den faste Overbeviisning, at man godt kan faae gode Kræfter, fordi man lønner dem af Assistancessummen og ikke ved fast Ansættelse, saa er altsaa Forskjellen den, at Regjeringen forlanger en halv Gang mere, end Udvalgets Fleertal foreslaaer at give. Skulde det nu vise sig, at man ikke med disse 2000 Rb. kan indhente, hvad der staaer tilbage, ikke kan følge med Tiden i saa Henseende, saa vil man jo i et følgende Finantsaar kunne forhøie denne Sum noget yderligere, saaledes at man kommer op til den Sum, som nu er forlangt i Regjeringens udcastet. Det, som Udvalgets Fleertal især lægger Vægt paa, er, at man ikke for den almindelige Revision skal oprette flere Contoirer, end Loven har villet og er gaaet ud fra; ansees det endnu til den Tid for nødvendigt, vil man jo ved Revisionen kunne komme dertil. Hvad iøvrigt den ærede Indenrigsminister har ansøgt med Hensyn til det Specielle, derom er det umuligt for dem, der staae udenfor Ministeriet, at indlade sig i nogen Forhandling; det enkelte Punkt, hvorvidt man vil kunne indvinde nogen Arbeidskraft ved at indbrage Revisionscontoiret, der reviderer Løgslisterne, er ikke Noget, som Udenforstaaende kunne have nogen Mening om. For mig staaer det imidlertid